

Sygn. akt III KZ 21/22

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **M. R.**

skazanego za czyn z art. 300 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 29 kwietnia 2022 r.

zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 1 marca 2022 r., sygn. akt V WKK (...)

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 1 grudnia 2021 r., sygn. akt V Ka (...)

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k.

postanowił

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do Sądu Okręgowego w K. w celu przeprowadzenia dalszych czynności w postępowaniu okołokasacyjnym.

UZASADNIENIE

W dniu 16 lutego 2022 r. (data nadania pisma) obrońca skazanego M. R. wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 1 grudnia 2021 r., sygn. akt V Ka (...) (k. 2 – 14 akt WKK (...)).

Zarządzeniem z dnia 1 marca 2022 r., sygn. akt V WKK (...) Przewodniczący V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. odmówił przyjęcia kasacji. W uzasadnieniu tej decyzji procesowej zauważono, że kasacja jest kopią

apelacji, a to wskazuje, że jej autor „kwestionuje nie orzeczenie sądu drugiej instancji lecz prawidłowość rozstrzygnięcia sądu I instancji (nie zostały określone żadne zarzuty dotyczące orzeczenia sądu odwoławczego)” i w konsekwencji nie spełnia warunku przewidzianego w art. 523 § 1 k.p.k. (k. 35 – 35 v. akt WKK 10/22).

Od powyższej decyzji procesowej zażalenie wywiódł obrońca skazanego, który zaskarżył ją w całości, podnosząc zarzut naruszenia art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 1 k.p.k. „poprzez błędną wykładnię, która miała wpływ na wynik sprawy w wyniku czego pomimo wniesienia prawidłowo zarzutów w kasacji i w terminie w oparciu o fakty, które zostały pominięte przez sąd II instancji odmówiono przyjęcia kasacji do rozpoznania”.

Podnosząc powyższy zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie kasacji do rozpoznania (k. 40 – 46 akt WKK 10/22).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się zasadne w tym sensie, że musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego zarządzenia i przekazaniem sprawy do Sądu Okręgowego w K. w celu przeprowadzenia dalszych czynności w postępowaniu okołokasacyjnym. O ile bowiem w zarządzeniu wyrażono trafny pogląd, że zarzuty podniesione w kasacji nie mogą być skierowane pod adresem sądu pierwszej instancji, gdyż zgodnie z art. 519 k.p.k. ww. środek zaskarżenia strona ma prawo wnieść tylko od wskazanych w tym przepisie orzeczeń sądu odwoławczego, o tyle nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że w przedmiotowej sprawie wszystkie zarzuty podniesione w nadzwyczajnym środku zaskarżenia były powielonymi zarzutami apelacyjnymi i w związku z tym miały typowo „pierwszoinstancyjny” charakter. Organ wydający zaskarżone zarządzenie nie zauważył bowiem, że w uzasadnieniu kasacji zarzucono bezpośrednio Sądowi Okręgowemu uchybienie polegające na przeprowadzeniu rozprawy odwoławczej pod nieobecność oskarżonego, który „nie mógł przyjechać ze względu na stan zdrowia” oraz nieustosunkowanie się do zarzutów pominięcia udziału oskarżonego w postępowaniu przed sądem rejonowym (k. 11 akt WKK 10/22). Zgodnie zaś z utrwalonym w judykaturze poglądem „uzasadnienie kasacji jest jej integralną

częścią i nawet jeśli treści w nim zawarte nie pokrywają się całkowicie z treścią zarzutów sformułowanych w petitum środka zaskarżenia, należy oceny ferować z uwzględnieniem również części motywacyjnej” (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2005 r., IV KK 98/05). Należy przy tym zauważyć, że - jak trafnie stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 maja 2005 r., II KK 127/04 - „zależność dyspozycji zawartych w przepisach art. 536 i art. 537 § 1 k.p.k. nie daje podstaw do pozostawienia bez rozpoznania (odmowy przyjęcia) kasacji w zakresie zarzutów niedopuszczalnych z mocy prawa, jeżeli w odniesieniu do tej samej, w zakresie podmiotowym i przedmiotowym, części wyroku wskazano w tej skardze także takie uchybienia, które decydują o jej dopuszczalności. Wskazanie takich uchybień otwiera bowiem drogę do rozpoznania kasacji i w wyniku tego do jej uwzględnienia bądź oddalenia”, co oczywiście nie oznacza, że na sądzie kasacyjnym ciąży obowiązek merytorycznego rozważenia tych podniesionych w kasacji zarzutów, które nie zostały oparte na przewidzianych prawem podstawach i których rozważenie jest pozbawione prawnoprocesowego znaczenia.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.